

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 28263

гр. София, 14.08.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 118 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЛИЛИЯ ИВ. МИТЕВА

при участието на секретаря ДИАНА Й. Т.А
като разгледа докладваното от ЛИЛИЯ ИВ. МИТЕВА Гражданско дело № 20221110101991 по описа за 2022 година

взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 64 и сл. ГПК.

Образувано е по молба от 09.11.2022 г. и частна жалба от 17.01.2023 г. от Н. Т. Б., с които според указанията, дадени с определение от 24.02.2023 г. на СГС, II-д състав по в.ч.гр.д. №1581/2023 г., се иска възстановяване на срока за внасяне на държавната такса по частна жалба от 22.06.2022 г., с която се обжалва постановеното по делото Определение №12009 от 12.05.2022 г., с което съдът е оставил без уважение подадената от Н. Т. Б. молба по реда на чл. 523, ал. 2 ГПК за спиране изпълнението по изп. д. № 20218510402832 на ЧСИ М.н П. Твърди се, че жалбоподателят Н. Б. живее и работи в САЩ от дълги години, а упълномощеният от него адвокат А. е бил в продължителен отпуск по болест и с него не е имал никаква връзка.

Молбата за възстановяване на срока е подадена в рамките на срока по чл. 64, ал. 3 ГПК, придружена е от квитанция за платена държавна такса за обжалването, поради което е допустима.

В срока по чл. 66, ал. 1, изр. 1 ГПК е постъпил отговор от насрещната страна Н. Р., с който се оспорва искането и се иска оставянето му без уважение.

Постъпил е и отговор от МП ЕООД, с който се изразява становище за основателност на искането поради наличие на предпоставките по чл. 64 ГПК.

Постъпил е отговор от П. Р., с който се излагат съображения за неоснователност на искането поради недоказаност наличие на особени непредвидени обстоятелства, довели до пропускане на срока.

Като съобрази направеното искане за възстановяване на срок и ангажираните доказателства, съдът намира следното:

Производството по гр. д. № 1991/2022 г. е образувано по молба от Н. Т. Б. по чл. 523, ал. 2 ГПК за спиране изпълнението по изп. д. № 20218510402832 на ЧСИ М.н П. Молбата е оставена без уважение с Определение №12009 от 12.05.2022 г., срещу което е депозирана частна жалба с вх. № 129528/22.06.2022 г. от молителя Н. Т. Б. чрез пълномощника му адвокат П. А..

При администриране на депозираната частна жалба съдът е констатирал, че не е внесена дължимата държавна такса и е дал указания на жалбоподателя за внасянето ѝ в едноседмичен срок от връчването му. Разпореждането е връчено на 15.08.2022 г. на адвокат А. и едноседмичният срок е изтекъл на 22.08.2022 г., без да е внесена държавната такса.

Съгласно чл. 64, ал. 2 страната, която е пропуснала установения от закона или определения от съда срок, може да поиска неговото възстановяване, ако докаже, че пропускането се дължи на особени непредвидени обстоятелства, които не е могла да преодолее.

Съдът намира, че от представените доказателства, не се установява наличие на такива обстоятелства.

В производството по гр. д. 1991/2022 г. молителят Н. Т. Б. е представляван по силата на нарочно адвокатско пълномощно от адвокат П. А. – САК л. н. №1000194410. Поради това и връчването на книгата по делото е извършвано на упълномощения представител на посочения по делото негов адрес на основание чл. 39, ал. 1 ГПК. Твърдението, че адвокат А. е бил в продължителен отпуск поради болест не се доказва от събраните доказателства. Представената печатна бележка с надпис „Адвокат П. А. А. е в отпускат по болест до 31.12.2022 г.“ не установява, че адвокат А. е бил в невъзможност да изпълнява служебните си задължения или да уведоми доверителя си за указанията на съда в рамките на течение на срока за внасяне на държавната такса и представяне на доказателства за това по делото. При връчване на разпореждането, с което частната жалба е оставена без уважение, на 15.08.2022 г. адвокат А. е очевидно е бил на адреса на кантората, приел е лично книгата и не е направил каквито и да било възражения. Едва на 29.11.2022 г. /четири месеца след изтичане на срока/ връчителят при опит да връчи разпореждането за връщане на ЧЖ е направил отбелязване, че адвокатът е в болничен. Това обаче не води до извод, че повече от четири месеца по-рано е била настъпила неработоспособност на адвоката или друго непредвидено обстоятелство, което е попречило на изпълнение на указанията в срок.

Въпреки дадената възможност и провеждането и на открито съдебно заседание по делото, от страна на молителя не са ангажирани надлежни доказателства, от които да се установи предпоставка за възстановяване на срока – наличие на заболяване на адвокат А., което да не му е позволило в срока от 15.08.2022 г. до 22.08.2022 г. да осигури изпълнение на дадените указания. Твърдението, че молителят Н. Б. живее и работи в САЩ се явява, освен недоказано, и ирелевантно за преценка предпоставките по чл. 64, ал. 2 ГПК, тъй като по арг. от чл. 39, ал. 1 ГПК при наличие на надлежно упълномощен представител, съдът не разполага с правомощие да връчва лично на страната книгата по делото.

По изложените съображения настоящият състав на съда намира, че не се установява наличие на визираните в чл. 64, ал. 2 ГПК предпоставки за възстановяване на срока, поради което искането следва да се остави без уважение.

По разноските

Молителят следва да заплати на насрещната страна П. Р. сторените и доказани разноски за производството по възстановяване на срока, в размер на 362 лева – адвокатско възнаграждение и разноски за явяване в о.с.з. Възражението за прекомерност не следва да се уважи, тъй като адвокатското възнаграждение е дори под минималния размер. Производството се явява самостоятелно с участието на страните по делото и по същото е проведено нарочно открито съдебно заседание, поради което и отговорността за разноски подлежи на разпределяне според изхода му.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Н. Т. Б. с ЕГН *****, обективизирано в молба с вх. №242840 от 09.11.2022 г. и частна жалба с вх. 12227 от 17.01.2023 г., за възстановяване на срока за внасяне на държавната такса по частна жалба с вх. № 129528 от 22.06.2022 г. срещу Определение №12009 от 12.05.2022 г. по гр.д. №1991/2022 г. на СРС, 118-ти състав.

ОСЪЖДА Н. Т. Б. с ЕГН ***** и адрес: гр. П, ж.к. Т 322, вход В, етаж 3, ап. 7 да заплати на П. К. Р. с ЕГН ***** и адрес: гр. П, ул. КБ №15 сума в размер **362 лева** – разноски за производството.

Определението подлежи на обжалване от молителя с частна жалба пред СГС в едноседмичен срок от връчването му.

Съдия при Софийски районен съд: _____